

4. A už běží, v hubě pěnu,
dělá dlouhý kroky.
pušku k palbě připravenou,
má v ní srnčí broky.
Letí, letí jako blesk
ze světlice na dvorek
ve vočích má divnej lesk
i jeho pejsek Azorek

Ref.: Ten, kterej má rád štvance
na lišky i kance
když vypukne pranice,
vždycky mívá šance
On si troufne na zvíře
tak, jako medvěd velký
a milýho trempře
chce kousnout do pr...avý ruky

5. Vim, jak vyzrát na hajnýho,
ba i na Azora
vyštuduju za vrchního lesů revizora.
Až přijedu na kontrolu
se služební volhou
postavím je do pozoru,
což je mojí touhou

Ref.: Počkej, hajnej, povím na tě,
že jsi prodal jedli,
žes' ji střílil nastojatě
a on bude zbledlý
- 12 -

2. Onoho léta náhle
mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil
že znají tu moc nečistou,
jež krávy zabíjí
a odkud ta moc vychází
to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned
před tribunál předvést nechali
a když ji vedli městem,
všichni kolem volali
Už konec je s tvým řáděním,
už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední
do pekla poletíš!

4. Dosvědčil jeden sedlák,
že zná její umění
dábelským kouzlem prý se
v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává
pod černou oblohou
sedlákům krávy zabíjí
tou mocí čarou

5. Jiný zas na kříž přísahal,
že její kouzla zná
v noci se v černou kočku
mění dívka líbezná
- 14 -

ten, kdo přežije, tomu zbyde chlast.

Ref. 1

Ref. 2

Ref. 1: Víno teď nalej nám
ať si každěj, co chce, zpívá
vína plnej džbán
dnes do rána budeme pít.

Ref. 2

Zpívej až do rána,
není každá bitva prohraná,
dojde i na pána
a pak si budeme žít

SVÁTEK ŠKRPÁLŮ Klíč

1. Jen udupané hlíny kus,
ubrus, konve, muzika a řev,
zem roztočit jak káču zkus,
leskne se přezka, vrže podešev.

- 17 -

je třeba jednou provždy ukončit
dábelské řádění
a všichni křičeli jak posedlí:
„Na šibenici s ní!“

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy
pak z tribunálu povstal
starý soudce vážený:
„Je přece v knize psáno:
Nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením
budeš se na pozoru mít.“

7. Zuzana stála krásná
s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou
s tichou ozvěnou:
„Pohrdám vámi, neznáte nic nežli
samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen,
jen pro ni umírám!“

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly
davy básníků
a ona stála bezbranná,
však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná
pod letní oblohou...

- 15 -